

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 d'octubre del 2018.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Jaume TOR PORTA, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El dia 2-2-2017, la Sra. N.B.B., formulava demanda pel procediment abreujat contra el Sr. M.M.F., en exercici de l'acció redhibitòria juntament amb l'actio empti, sol·licitant es declarés la resolució del contracte de compravenda del vehicle XXX i, en conseqüència, es condemnés el Sr. M. a retornar l'import de 3.800 € que havia satisfet a compte del preu del vehicle, així com els imports de 245 € (factura 201869 de data 19 d'abril del 2016) i de 125,04 € (factura 202021 de data 11 d'agost del 2016), més els interessos legals que meritin les quanties anteriors a comptar de la contesta a la demanda i les costes judicials ocasions, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

Subsidiàriament, exercitava una “actio quanti minoris”, sol·licitant la condemna del Sr. M. a pagar l'import de les factures assenyalades en l'anterior paràgraf i la quantitat de 746,60.-€ resultant de restar al pressupost 023-2016 de data 23/11/2016, la suma de 800 € que encara devia a la contrapart a compte del preu del vehicle adquirit, el tot incrementat dels interessos legals que meritessin les quanties anteriors a comptar de la contesta a la demanda i de les costes judicials ocasionades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- El 2-3-2017, la representació processal del Sr. M.M.F. contestava la demanda i alhora articulava demanda reconvençional sol·licitant es dictés Sentència desestimant la demanda formulada per la Sra. B., tot i estimant la demanda reconvençional condemnant la demandant a satisfer al seu representat les sumes de 800.- € en concepte de romanent pendent de pagament del preu pactat per al vehicle de referència, 233,74.- € corresponent a l'import de l'assegurança del vehicle del segon semestre del 2016, més els interessos legals d'aquests imports a partir de la contesta a la demanda, així com la totalitat de les costes judicials derivades de la reconvençió inclosos els honoraris d'advocat i de procurador, que serien degudament acreditats en període d'execució. Endemés interessava que es condemnés la part demandant a emportar-se el vehicle del garatge en que es trobava amb la màxima celeritat i a efectuar el canvi de nom com a titular del vehicle i que en cas de no fer-ho s'efectués via forçosa per l'Hble. Sr. Batlle, el tot amb expressa imposició de les costes a la part actora.

III.- El 16-3-2017, la Sra. B. contestava la demanda reconvençional articulada de contrari oposant-se a la mateixa interessant la seva íntegra desestimació amb expressa condemna en costes al seu promovent.

IV.- Una volta practicades les proves declarades pertinents i evacuats els respectius escrits de conclusions, el dia 19-4-2018, L'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlle va dictar Sentència amb la següent part decisòria:

“Primer.- Desestimar en tots els seus termes la demana formulada per la Sra. N.B.B. contra el Sr. M. i M.F. i absoldre aquest darrer de les pretensions que s'hi contenen.

Segon.- Estimar de forma substancial la demanda formulada per la representació processal del Sr. M.M.F. contra la Sra. N.B.B. i condemnar aquesta darrera a pagar la suma de 800.- euros majorada dels interessos legals meritats des de la contesta a la demanda.

Tercer.- Condemnar la Sra. N.B.B. a retirar a les seves costes, el vehicle objecte de la compravenda del garatge particular del Sr. M.M.F. i igualment a fer els tràmits administratius corresponents per a procedir al canvi de titularitat del vehicle, fent-li avinent que en contrari, es podrà procedir per la via de l'execució forçosa.

Quart.- Fer imposició a la Sra. N.B.B. de les costes judicials ocasionades per raó de la tramitació de la demanda com de la reconvenió formulades, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador del Sr. M.M.F, a acreditar en període d'execució de Sentència”

V.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació la Sra. B. i, en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions de data 9-7-2018, demana la seva revocació, tot i dictant nova Sentència que acollis les pretensions que en l'escrit de demanda havia articulat.

En data 12-9-2018, la representació processal del Sr. M. presentava escrit de contesta a les conclusions demanant la confirmació de la Sentència de primera instància amb imposició a la contrapart de les costes d'aquesta segona instància.

VI.- Per Aute de data 25-9-2018 es decidia no donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la representació processal del Sr. M. en el seu escrit de contesta a les conclusions.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jaume TOR PORTA.

FONAMENTS DE DRET

I.- Encara que no es pugui determinar exactament la data, resulta provat en les actuacions que la Sra. B. adquiria al Sr. M. el vehicle XXX pel preu de 4.000.- €, al respecte del qual encara roman pendent de pagament la suma de 800.- €.

Tampoc és discuteix que les parts convenien que, fins a que el preu pactat no hagués estat íntegrament satisfet, el vehicle romandria sota custòdia del venedor quin alhora en conservava la titularitat administrativa prop dels registres escaients. S'admet també pels litigants que malgrat el pacte assolit entre les parts, la compradora hauria pogut utilitzar el vehicle si bé una de les fonts de discrepància principal, sorgeix al respecte de la intensitat en l'ús del mateix per part de la Sra. B.

També resulta acreditat que la demandant ha satisfet el rebut corresponent al primer semestre del 2016 de l'assegurança del vehicle, la taxa prop M.I. Govern d'Andorra de l'any indicat i dues factures (el dies 19-4-2016 i 11-8-2016) que es van generar per tal de reparar l'alternador, les bugies i bobina d'encesa del vehicle per imports respectius de 245.- € i 125,04.- €.

Finalment resulta admès que el mes de novembre del 2016 el vehicle patia una tercera avaria important per la qual ha de substituir-se el kit d'embragatge complet amb volant bimasa, operació aquesta que segons pressupost de 23-11-2016, ha estat quantificada en 1.480.- € (IGI exclòs). A partir d'aquesta avaria, el vehicle es troba sota custòdia del Sr. M. sense que la Sra. B. l'hagi tornat a utilitzar.

II.- En el present procediment, la Sra. B. sustenta que el vehicle adquirit presentava vicis ocults, i amb caire principal, pretén la resolució de la compravenda perfeccionada amb el Sr. M. al respecte del vehicle Audi XXX i la condemna del demandat a retornar la suma de 3.200.- € corresponents a les sumes que havia pagat a compte del preu convingut, més els imports de 245.- € i 125,04.- €, corresponent a les factures per reparacions que havia sufragat. Amb aquesta finalitat exercita una acció redhibitòria relacionada amb una

“actio empti”.

Subsidiàriament, en l'eventualitat que la resolució del contracte de compravenda no prosperés, exercita una “actio quanti minoris” a través de la qual pretén la condemna del venedor a pagar l'import de les factures esmentades, més la suma de 1.546,60.- € en que s'havia pressupostat la substitució del kit d'embragatge. Afegia que de la suma global resultant, calia descomptar la quantitat de 800.- € que encara es trobaven pendents de pagament per part seva al respecte del preu pactat per al vehicle entre les parts.

La representació processal del defenent negava l'existència de cap vici ocult preexistent a la compravenda, interessant la íntegra desestimació de la demanda. Ensems, via reconvenicional, pretenia la condemna de la Sra. B. a pagar la part del preu del vehicle pendent de pagament (800.- €), més els cost de l'assegurança per a l'any 2016, a recuperar el vehicle que es trobava en un garatge particular i a efectuar les gestions necessàries per a procedir al canvi de titularitat del vehicle prop dels registres corresponents i a pagar la totalitat de les costes ocasionades.

La Sentència dictada per l'Hble. Sra. Batlle desestima la demanda i estima substancialment la reconvenicional condemnant la Sra. B. a satisfer al Sr. M. la suma de 800.- €, a retirar a les seves costes el vehicle de l'indret en que es trobava i a efectuar les gestions necessàries per tal de procedir al canvi de titularitat administrativa al respecte del vehicle adquirit, el tot amb imposició de les costes ocasionades a la part demandant.

Contra tal decisió, s'alça la part vençuda amb fonament als greuges que s'examinen en el mateix ordre en que han estat interposats.

III.- En primer lloc i després d'exposar que compartia la motivació de la Sentència en relació a les circumstàncies temporals i perifèriques que varen intervenir en la compravenda del vehicle, discrepava no obstant de la

Sentència dictada quan indicava que si bé les parts havien convingut que el venedor mantenia la possessió del vehicle fins al seu total pagament, el Sr. M. havia autoritzat la compradora a poder-lo utilitzar en múltiples ocasions i en tot cas de manera més continuada que en aquelles tres ocasions que admetia la Sra. B. en la seva demanda. Sosté que aquesta conclusió s'assolia sense haver-se valorat adequadament el conjunt d'elements que enumerava, els quals al seu criteri, portaven necessàriament a considerar que sempre el vehicle s'havia trobat en possessió del venedor a banda de les tres ocasions en que s'havia desplaçat a Barcelona que admetia.

En segon lloc sostenia que al moment de perfeccionar-se la compravenda, el venedor havia indicat que el vehicle es trobava en perfectes condicions, però que aquest no era el cas com ho corroborava les diferents avaries sofertes. Indicava que la jutjadora "a quo" havia obviat que malgrat el comptakilòmetres del vehicle indicar 37.000 Kms, en realitat el mateix en tenia uns 237.000, de tal manera que el venedor havia mentit i enganyat la compradora doncs mai l'hauria adquirit cas de conèixer aquesta realitat. Quan a l'origen de l'avaria en l'embragatge tot portava a considerar que la mateixa era atribuïble al desgast propi per raó de la seva antiguitat, amb el benentès que el venedor en cap moment acreditava haver substituït l'esmentada peça amb anterioritat. Finalment i pel que es referia al caràcter ocult del vici que presentava el vehicle, indicava que la seva representada desconeixia de l'esmentat problema quan va adquirir el vehicle especialment quan la contrapart admetia que qual va vendre el vehicle havia indicat que aquest es trobava en perfecte estat. En aquesta eventualitat entenia que cap mitjà de prova havia de ser proposat pe tal de demostrar que el vici era ocult i preexistent.

IV.- Quant al primer motiu del recurs, determinar les condicions en que la Sra. B. va disposar del vehicle adquirit resulta transcendent a partir del moment en que l'aparell argumental introduït per la part consisteix en afirmar que els desordres no eren atribuïbles a la compradora, de tal manera que

aquests sols podien ser o bé preexistents a la compravenda o bé serien imputables al venedor.

La conclusió assolida per la jutjadora “a quo” es recolza en la testifical practicada pels Srs. F.A.M.F., A.D.S.G. i la Sra. C.G. El primer indicava haver vist la Sra. B. circular amb el vehicle per Andorra en 3 o 4 ocasions; el segon, company de feina de la demandant, referia que durant l'estiu 2016, la mateixa es va desplaçar pràcticament a diari a la feina amb el vehicle de constant referència. Finalment la Sra. G. malgrat no poder-se pronunciar exactament al respecte de les condicions d'ús del vehicle per part de la demandant si que posava de relleu que era la mateixa qui havia portat el vehicle al taller en que treballava en cada ocasió en que el mateix s'avariava, d'on resultava que la mateixa necessàriament l'utilitzava de manera freqüent.

En aquesta alçada però, la part recurrent avança un seguit d'elements (un total de 9) , segons indica d'indícis, que al seu criteri objectivaven la seva versió, el que ens obliga a examinar-los, un per un, en ares a determinar, si la valoració de la prova realitzada ha intervingut en acord amb el paràmetres rectors en la matèria.

1.- En primer terme, invoca que les parts havien atorgat un document el 1-8-2016 en que expressament el venedor reconeixia que conservava la possessió del vehicle fins al seu total pagament. Malgrat la certesa d'aquest fet, això no obsta a que materialment, la Sra. B. el pogués continuar utilitzant de manera més o menys habitual en les condicions exposades pels testimonis ans assenyalats.

2.- Es sosté també que la representació processal del Sr. M. admetia en la seva contesta a la demanda, que la voluntat comuna inicial de les parts era de que el venedor conservés el vehicle fins a pagament íntegre del preu convingut, admetent tant sols que li havia deixat en dues ocasions per a desplaçar-se a Barcelona. Aquest raonament però ha de ser ponderat a partir del moment en que en la seva contesta a la demanda, el venedor indicava

expressament, que havia deixat de manera definitiva el vehicle a la compradora (vegi's en aquest sentit el fet setè de l'escrit).

3.- D'altra part s'indica que el testimoni Sr. A.P.M., titular administratiu del negoci en que es realitzaren les reparacions sobre el vehicle de constant referència i en que treballava el Sr. M., hauria indicat que aquest darrer no deixava endur-se el vehicle fins a que hagués estat totalment pagat però la conclusió assolida per la recurrent en relació a aquesta precisió ha de ser matisada. En efecte, el que aquest testimoni indicava era diferent doncs referia que no li constava que el Sr. M. hagués utilitzat el vehicle entre finals de febrer de 2016 a febrer 2017, indicant que l'únic que podia precisar era que la Sra. B. portava el vehicle al taller quan se li havien de fer reparacions i que el Sr. M. no va deixar retirar-lo fins que el mateix es trobés totalment pagat, enduent-se'l al seu garatge particular. Aquestes indicacions no permeten corroborar el relat de la part recurrent sinó que pel contrari porten a considerar que era la Sra. B. qui utilitzava el vehicle, altrament no s'entendria com el podia portar a reparar en cada ocasió en que patia una avaria. Quant al fet que el venedor no permetés a la compradora endur-se el vehicle, aquesta fita intervé en relació a la darrera avaria patida pel vehicle, a partir de quin moment és admès que no ha tornat a circular.

4.- Sustenta en la mateixa línia, que la Sra. G. també admetia l'existència del pacte indicat i que en tot cas la mateixa referia que el venedor acudia a diari al taller amb el vehicle de referència. Al respecte del pacte descrit ja hem dit anteriorment que la seva existència no invalida que a la pràctica, el Sr. M. pogués deixar el vehicle de referència a la part compradora de manera habitual. Pel que es refereix a la precisió que el Sr. M. anava cada dia a treballar amb el vehicle objecte de la compravenda, aquesta entra en contradicció amb les respostes que la mateixa testimoni realitzà més endavant quan afirmava que la compradora portava el vehicle al taller per a reparar-lo, pagava les factures i se'l tornava a endur (folis 92, resposta a les preguntes 10 i ss), d'on cal extreure que era la mateixa qui l'utilitzava com ja hem pogut destacar anteriorment en relació a la testifical produïda pel Sr. P.M.

5.- Considera la part recurrent que avalaria la seva tesi el fet que era propietària d'altre vehicle amb matrícula espanyola amb pòlissa d'assegurança valida fins al mes de març de 2017 de tal manera que no li era necessari d'utilitzar el vehicle adquirit abans d'aquesta data. Però el fet de que pogués disposar d'altre vehicle amb una assegurança pagada fins a data determinada no permet corroborar que la recurrent l'emprés de manera efectiva i tampoc no permet excloure la utilització del vehicle Audi per part seva en el període indicat.

6.- S'invoca també que durant el període examinat havia llogat fins a 4 ocasions vehicles prop d'una empresa, d'on fluiria que el Sr. M. no li deixava quan el demanava. En relació a aquests arguments destacarem però que la decisió de llogar vehicles a una empresa no té perquè obeir a la negativa del venedor de deixar-li el vehicle adquirit podent resultar de factors diversos tals com a títol il·lustratiu avaries del vehicle (remarcarem la coincidència que existeix entre alguna de les dates del lloguer i la reparació de les bugies i bobines d'encesa del vehicle Audi), decisió personal de la part, etc.

7.- Es sustenta també que la pròpia part adversa havia admès que després de cada viatge a Barcelona havia retornat el vehicle i que el mateix funcionava correctament, però d'aquesta afirmació no permet desvirtuar que la demandant hagués utilitzat el vehicle amb major amplitud que aquella que admet.

8.- Refereix que la seva versió es trobaria confirmada a partir del moment en que a partir del mes de novembre del 2016 admetia obertament haver posseït el vehicle sense que la demandant el tornés a poder utilitzar. La part demandada admet obertament tot al llarg del procediment que a partir del moment en que el vehicle havia patit la darrera avaria, l'havia recuperat i l'havia tancat en un aparcament particular, sense que aquest fet tingui cap mena d'incidència en relació a l'acció que s'interposa, ni permeti considerar que aquesta era la situació anterior.

9.- Finalment considera que cap credibilitat podia atorgar-se a la testifical del Sr. M., però tampoc aquest argument pot prosperar doncs deixant de banda la relació d'amistat que el mateix pot mantenir amb la part demandada, les seves indicacions es troben confortades pels elements de prova obrant en les actuacions valorats de manera global i en atenció al paràmetre de la sana crítica.

En conseqüència, ha de rebutjar-se el primer motiu d'apel·lació interposat.

V.- Pel que es refereix al segon motiu del recurs esdevé necessari en primer lloc destacar que, la part després de reproduir les accions que articulava en la instància, efectua per primer cop menció a un eventual vici en el consentiment (cfr. conclusió setena).

En efecte, mentre que en la demanda interposava una acció principal i subsidiària pròpia al sanejament per vicis ocults, ara hi afegeix un aparell argumental relatiu a la concurrència d'un eventual vici en el consentiment que relaciona en el concret quilometratge del vehicle i això per raó de les anotacions que figuren en el document de l'itv (cfr. foli 37).

Aquest procedir suposa una ampliació de la "causa petendi" al respecte d'aquella que introduïa en el seu escrit rector, de forma que la mateixa no pot ésser tinguda en compte en aquesta alçada ("pendente appellatione, nihil innovetur").

VI.- Quant al caràcter ocult que la part recurrent afirma concorria en el present supòsit, la Sentència dictada per l'Hble. Sra. Batlle considera que la Sra. B. no havia acreditat oportunament que l'avaria que presenta el vehicle fos ocult, sostenint que existia tot un seguit d'altres circumstàncies que en línia d'hipòtesis podrien explicar-la i aquest raonament ha de ser compartit per les raons següents.

No podem obviar que les accions edilícies tenen com a pressupòsit fàctic fonamental, l'existència d'un vici o defecte de la cosa entregada al comprador, que faci la cosa impròpia per a l'ús al qual se la destina, o que disminueix de tal manera aquest ús, que d'haver-lo conegut o bé no l'hauria adquirit o bé el preu pagat seria inferior. Per la seva pròpia naturalesa, l'exercici d'aquestes accions pressuposa no tant sols que el vici fos ocult, sinó que també existís en l'objecte del contracte amb anterioritat a la venda.

No es pot negar que una avaria al sistema d'embragatge que en comporti la seva substitució, és una avaria rellevant. Però la concreta acció que s'interposava exigia acreditar que aquesta era preexistent a la compravenda del vehicle i és al respecte d'aquest requisit que existeix una carència probatòria. En efecte, l'avaria soferta prop de l'embragatge pot obeir a diferents circumstàncies àdhuc posteriors a la compravenda, entre les quals el propi ús que la compradora podia haver realitzat del vehicle quan en va gaudir. A partir del moment en que la part demandant no proveïa prova encaminada a descartar altres causes que aquelles que invoca, l'acció que interposa no podia triomfar. En aquest sentit hem pogut indicar *“pel que fa a les accions orientades a l'exigència del sanejament per vicis ocults i (...) correspon la prova dels defectes o vicis ocults a aquell que al·lega la seva existència i articula l'acció redhibitòria o la quanti minoris”* (Sentència de 10-1-2005, que cita al seu torn les Sentències de 27-3-1997 i del Tribunal Superior de la Mitra de 25-4-1979, 5-12-1983).

Quant a l'argument segons el qual l'avaria seria necessàriament conseqüència de l'antiguitat del vehicle i del desgast propi al mateix, tampoc el mateix pot reeixir. En efecte, cap element de prova obra en els autes que permeti conèixer la concreta esperança de vida d'un embragatge d'un vehicle, amb el benentès que en definitiva aquesta argumentació suposaria recórrer a presumpcions, quan en definitiva la càrrega probatòria recau en el comprador.

Aquest motiu del recurs també ha de ser rebutjat.

VII.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Sra. N.B.B. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal unipersonal del Batlle en data 19-4-2018 que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-